

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Husitská teologická fakulta

Katedra církevních dějin a práva

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: **Náboženská obec v Roztokách u Prahy**

(Praha 2014, 56 číslovaných stran, počítačový otisk)

Jméno, příjmení studenta: **Vladimíra Drdová**

Jméno, příjmení oponenta: **ThDr. Kamila Veverková, ThD.**

Charakter práce (výzkum empirický – teoretický): teoretický

Metodologie a vymezení cíle (jeho naplnění): deskriptivní, kompilační, práce s pramennými materiály. Autorka pracovala metodou i orální historie (srovnej s. 43 poznámku 110), aniž jí explicitně uvádí. Z hlediska naplnění formální struktury chybí úvod, dále vymezení metodologie a struktury práce a cíle práce (obvyklá součást úvodu do práce) a závěr práce. Cíl a struktura ve vši stručnosti jsou uvedeny v anotaci. Tento fakt však nemůže omluvit chybějící úvod do práce. Cílem práce (dle anotace) je zmapování historie náboženské obce CČSH v Roztokách u Prahy v návaznosti na dějinné události. Autorka se o naplnění cíle skutečně pokusila, je však diskutabilní, zda na úrovni odpovídající druhu kvalifikační práce, kde se předpokládá zvládnutí a splnění formálních náležitostí a „řemeslného“ zpracování.

Obsahové zpracování:

- 1. Význam a aktuálnost problematiky:** téma nesporně aktuální, v odborné literatuře dosud nedostatečně reflektováno; přínosné jak pro akademickou, tak i pro církevní půdu.
- 2. Celková struktura, způsob zpracování práce:**

Úvod práce - chybí.

První kapitola je sondou do dějin Roztok u Prahy. Autorka postupuje chronologicky od prehistorie po moderní dobu. Jedná se o kapitolu ryze přehledovou, zpracovanou na základě sekundární literatury. Diskutabilní je uvádět v akademické práci jako zdroj učební text ZDŠ Roztoky (autor Vencová). Chybí bibliografická citace zmiňovaných prací Kožíka. Autorka mohla čerpat mnohé i z primárních pramenů a další odborné literatury.

Kapitola druhá je popisem náboženského života v Roztokách do počátku 20. století. K první podkapitole mohla autorka využít bohatou odbornou literaturu a citovat přímo Kosmovu kroniku. Je chvályhodné, že autorka dále použila primární pramen *Pamětní knihu osady Roztocké* a dále nepublikovaný rukopis Stanislava Boloňského, o kterém však nepodává žádnou zprávu, stejně jako o autorovi. Čtenáři tak není jasná relevance jeho výpovědi. Při práci s primárními zdroji je nutné provést kontextuální analýzu a verifikaci událostí a dat. Ani jedno provedeno není. Reálně se převážně jedná o výpis událostí z výše uvedených pramenů.

Kapitola třetí je nazvána: Vznik náboženské obce CČS(H) a kapitola čtvrtá: Rozvoj za jednotlivých duchovních CČSH. Autorka použila jako základní pramen *Pamětní knihu náboženské obce CČS Roztoky*, dále pak *Pamětní knihu osady Roztocké* a další. Pro tyto dvě kapitoly platí metodologická připomínka již výše uvedená – není provedena kontextuální analýza, jedná se spíše o výpis událostí bez kritického hodnocení. Z textu není možné určit, podle kterého klíče výběr popisovaných událostí autorka provedla.

Autorka v dostatečné míře nevyužila kritickou odbornou literaturu, podkapitola 3.1 by si zhodnocení na jejím základě rozhodně zasloužila.

Některé soudy a vyjádření autorky jsou diskutabilní, zaznívá intuitivní hodnocení a komentáře, nekorespondující se žánrem akademické práce.

„...římskokatolická církev splynula s nenáviděným habsburským rodem v jednoho nepřítele.“ (s. 22).

Poslední dvě podkapitoly byly pravděpodobně psány ve spěchu??? Nasvědčoval by tomu styl – kusovité nenavazující výpovědi bez kontextu. Např.: „Na Nový rok 1993 sloužili farářka Kučerová a páter Kánský společnou mši věnovanou obnovenému českému státu. Jarní koncert 9. května byl věnován hudbě W. A. Mozarta, F. Schuberta a dalších skladatelů, jejichž písně zpívala Stanislava Matulová. 30. května se konalo druhé porevoluční bířmování, které opět provedl biskup René Hradský.“ (s. 48)

Autorka nedůsledně odkazuje: „Na zahradě Husova sboru se sloužila ekumenická bohoslužba, p. Zlámal a farářka Kučerová společně vysluhovali Večeři Páně. Páter Zlámal tehdy řekl: „Já vím, že jsem tím porušil církevní nařízení, ale udělat jsem to musel, nařídil mi to Svatý Duch.““ (s. 47) – bez odkazu přímé citace na zdroj.

Autorka nedůsledně použila metodu orální historie (srovnej např. s. 43, pozn. 110) – záznam mluveného sdělení (osobní vzpomínky prof. Kučery) musí být doplněn další metodou, analyzován a interpretován. I mluvené sdělení je zdrojem a jako takové musí být obsaženo v seznamu použitých zdrojů.

Závěr práce – chybí.

(Seznam zkratk – chybí a práce pro jejich značné použití by si tento seznam vyžadovala.)

3. **Práce s odbornou literaturou a prameny - dodržování citační normy:** Autorka práce se nedržela citační normy ISO 690. Bibliografické citace jí uvedené v seznamu zdrojů neobsahují všechny povinné údaje. Týká se to i elektronických zdrojů.

Celkové hodnocení:

Vladimíra Drdová si zvolila téma své práce dosud komplexně nezpracované a aktuální. Práce však není prosta stylistických neobratností, intuitivních hodnocení a komentářů. Většina částí předložené práce má charakter informativních přehledů, nakupených výpovědí bez kontextu. Chybí kritická analýza a interpretace. V práci chybí úvod a závěr, nebyla dodržena citační norma.

I přes uvedené připomínky doporučuji první kvalifikační práci paní Vladimíry Drdové přijmout k obhajobě.

Autorce se nedá upřít snaha o naplnění cíle, opravdový a živý zájem o zvolené téma.

Navržený klasifikační stupeň: dobře

s tím, že výsledné hodnocení bude závislé na obhajobě práce před státní zkušební komisí.

K diskusi při obhajobě prosím o vysvětlení zvýrazněné teze v kontextu tohoto odstavce:

„Církev československá husitská se ze své podstaty hlásí k odkazu Mistra Jana Husa. Ten obsahuje řadu reformních výzev vůči soudobé církvi, která opustila původní ideály a jejíž představitelé něco jiného kázali a něco jiného činili. **Jan Hus se tak v podstatě stal předchůdcem protestantské reformace.**“ (s. 22)

V Praze dne 26. 8. 2014